

Tit. III.

De Usurpationibus & Usuca-
pionibus.

§.1. *Usucapio* est adjectio (vel adeptio) Dominii (sc. veri & pleni, contra quod non datur restitutio ex cap. ignorantiae) per continuationem possessionis tempore lege definito. Coincidit hodie cum *Prescriptione* in genere sumta, quâ quis Dominium rei à non Domino b.f. & justo titulo acceptæ per continuam possessionem acquirit, ut

Præscriptio 1. longi temporis, 2. longissimi temporis qualitativa, 3. immemorialis.

§.2. Differt à *Prescriptione in specie*, quæ est modus elidendi jus alienum illud, quo alter contra eum, à quo petit, negligentiter per tempus lege definitum non fuit usus, imo uti debuisset & potuisset. Ut

1. Præscriptio, qua solus lapsus temporis & negligentia alterius attenditur. 40. ann. absque fide.

2. Aliæ Præscriptiones temporales.

§.3. *Usuapionis* not. 1. *Subjectum*. 2. *Objectum*. 3. *Forma*. 4. *Species*.
5. *Contraria*.

1. *Subjectum*: Usucapit, qui Dominium acquirere potest.

Servus non potest usucapere pro se. Sed domino ignorantia ex causa peculiari usucapit.

Filius f. saltem quoad castrensis, & adventitia sibi, quoad cætera patri, usucapit.

etiam *Pupillus*, sine tute possidere incipiens.

Furiosus saltem quod ante furorem cœpit, aliás ne quidem Curatore autore.

Ipse vel *alius* meo nomine mihi usucapere potest, v.g. Procurator sisciam.